

СРОК 27.18

О П Р Е Д Е Л Е Н И Е

№ 10197/09.07.2018 година, гр.Варна

ВАРНЕНСКИЯТ АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД,

Десети състав, в закрито заседание на девети юли 2018г., като разгледа докладваното от съдия Марияна Ширванян адм.д.№ 2369/2017г. по описа на съда, за да се произнесе взе предвид следното:

Производството по делото по реда на чл. 251 от ГПК.

Образувано е по молба с вх. № ВП - 0305/20.06.2018 г. от Сдружение за оптимизиране на правосъдието и администрацията СОПА, подадена от Юлиан Чолаков за тълкуване по реда на чл. 251 от ГПК на Разпореждане № 9238 / 14.06.2018г. и Разпореждане № 9335 * 15.06.2018г., постановени по настоящото дело.

Молителят сочи, че двете разпореждания върху частната жалба вх.№ 10806 от 13.06.2018г. били в колизия със себе си и помежду си, поради което за молителя волята на съда била неясна и неизпълнима, както и не му било ясно дали подлежат на обжалване, пред кой съд и в какъв срок и откога започвал да тече срока, поради което моли за тълкуване. Соочи, че първото разпореждане, съгласно което делото следва да бъде докладвано след връщане от ВАС при липса на данни за изискване на делото от ВАС, съдът е следвало да задържи жалбата до връщането на делото от ВАС. С второто разпореждане съдът връщал жалбата на подателят ѝ, но на деловодителя било разпоредено да не я връща. Така частната жалба нито била препратена на ВАС нито върната на подателя ѝ.

За да се произнесе съдът съобрази следното:

Подателят на молбата за тълкуване във всички свои молби и жалби по делото прокламира охраняван от него обществен интерес – бюджетните средства на съдебната система да не бъдат разходвани за разходи не по предназначение /например за заплащане на такси към банки/.

С подаването на частната жалба срещу определение на Тричленен състав на ВАС до Петчленен на ВАС лично в деловодство на Административен съд Варна представляващия СОПА цели поемане на разхода по заплащане на пощенски такси за обслужване на частния интерес на сдружението от бюджета на съдебната власт.

В АПК и ГПК приложим субсидиарно съгласно чл.144 от АПК не е предвидено първоинстанционният съд да препраща частните или касационните жалби срещу актове на Върховния административен съд на сочения в частната или касационната жалба съд / в случая на ВАС/. В чл.130, ал.4 от АПК е предвидено при неподведомственост на делото, съдът да го препрати на компетентния административен орган. В чл.135, ал.2 от АПК е предвидено при спор за местна подсъдност препращане от административен съд на друг административен съд конкретно дело. Съгласно чл.211 вр. чл. 236 от АПК касационната жалба и частната жалба срещу решение или определение на административен съд се подава до Върховния административен съд чрез съда, който е постановил решението, в 14-дневен срок или в 7 – дневен срок от деня на съобщението, че решението е изготвено. В АПК и в ГПК не е разписана разпоредба задължаваща първоинстанционния съд да препраща на Върховния административен съд жалба срещу акт, който не е постановен от конкретния първоинстанционен съд, а е постановен от състав на касационната инстанция.

В случая първото разпореждане по частната жалба е с оглед неясните формулировки и обяснения на частния жалбоподател в частната жалба, поради което

ВАРНЕНСКИЯТ АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД
ДЕСЕТИ СЪСТАВ
27.07.2018
МАРИЯНА ШИРВАНЯН
СЪДИЯ

23067

съдът е преценил, че следва да изчака връщането на делото от ВАС за съобразяване последващи процесуални действия.

Второто разпореждане е свързано с по-горе дадените тълкувания на закона и липсата на задължение за административния съд за препращане на частната жалба на ВАС. В разпореждане 9335/15.06.2018г. са посочени разпоредбите на АПК обосноваващи връщането на жалбата. По отношение на действието – връщане на частната жалба, следва да бъде посочено, че същото не представлява фактическо връщане на жалбата, а правно, т.е жалбата остава по делото, доколкото във връзка с нея е постановен акт на съда и именно наличието ѝ обосновава наличието на този съдебен акт. Доколкото не са приключващи спора по делото и не са посочени, като обжалваеми с нарочна разпоредба на закон по арг от чл.274 от ГПК разпоредженията не са подлежали на обжалване.

Съдът намира молбата за тълкуване за недопустима по следните съображения:

Тълкуването на процесуалните разпоредби относими към задължението на съда за препращане на молби и жалби на лицата до други съдилища или административни органи не влече допустимост на молбата за тълкуване на конкретен съдебен акт.

Тълкуване на съдебното решение / в случая разпоредения/ по смисъла на чл. 251 от ГПК се извършва в случаите, когато в него се съдържат неясноти, технически пропуски, вътрешни противоречия или двусмислия, като порокът на решението следва да е обективиран в постановения от съда диспозитив. Целта на тълкуването е да се отстранят посочените недостатъци на решението, които правят невъзможно принудителното му изпълнение или съществено го затрудняват. В производството по чл. 251 от ГПК се изяснява действителната воля на съда, като се изхожда от мотивите на решението и съобразно нея се уреждат последиците от решението - зачитане силата на пресъдено нещо, изпълнителна сила или конститутивно действие. При тълкуване обаче не може да се стигне до изменение на съдебното решение /разпореждане/, а само до отстраняване на неяснотите относно вече действително изразената в тълкуваното решение воля на съда. Т.е. по реда на чл. 251 от ГПК не може да се иска постановяване на нещо различно от вече отразеното в диспозитива на решението /разпореждането/ дори и да има несъгласие по приложението на закона от страна по делото.

В разглеждания случай молбата се основава на твърдения, сочещи на съществуваща неяснота досежно изпълнението на разпореденията. В случая представляващият сдружението е бил наясно с последиците от разпореденията – следвало е сам да изпрати жалбата си до Петчленен състав на ВАС, освен това разпореденията не обективират воля на съда, водеща до изпълняемо срещу СОПА задължение. Разпореденията чието тълкуване се иска са по приключил пред настоящата инстанция спор, по който съдът се е произнесъл и актът му е предмет на проверка пред ВАС. Липсата на изразена воля, която да се тълкува, води до липса на предмет на тълкуване, съответно до недопустимост на процесното искане по чл. 251 от ГПК.

По изложените съображения съдът намира, че молбата за тълкуване следва да се остави без разглеждане като недопустима.

Водим от горното, съдът

О П Р Е Д Е Л И:

ОСТАВЯ БЕЗ РАЗГЛЕЖДАНЕ молба с вх. № ВП - 0305/20.06.2018 г. от Сдружение за оптимизиране на правосъдието и администрацията СОПА, подадена от Юлиян Чолаков за тълкуване по реда на чл. 251 от ГПК на Разпореждане № 9238

/ 14.06.2018г. и Разпореждане № 9335 / 15.06.2018г., постановено по настоящото дело.

Определението не подлежи на оспорване.

Съдия:

A handwritten signature in black ink, consisting of stylized, overlapping letters, likely representing the judge's name.